

Załącznik 6a - do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Działu Epoki Kamienia i Wczesnej Epoki Brązu w MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Działu Epoki Kamienia i Wczesnej Epoki Brązu powinny być przekazane wszystkie materiały archeologiczne pochodzące z obszaru województwa pomorskiego, których chronologia mieści się w ramach czasowych określonych dla wymienionego Działu. Ponadto zostały odkryte w trakcie badań MAG lub innych instytucji, które uzyskały zgodę MAG na przejście pozyskanych materiałów.

2. Kategorie zabytków

21. Do Działu Epoki Kamienia i Wczesnej Epoki Brązu przyjmowane są materiały archeologiczne mające charakter zabytków wydzielonych oraz materiałów masowych, a także próbki różnego typu surowców z obiektów lub warstw, istotnych dla wyników badań archeologicznych z określonego stanowiska.
22. *Zabytkiem wydzielonym* może być właściwie każdy zabytek, a różnica czy też granica między nim a zabytkiem masowym jest niejednoznaczna i dyskusyjna. Np. jeden mały fragment neolitycznego naczynia z unikalnym zdobnictwem, będzie wydzielony ze względu na wyjątkową wartość naukową. To samo może dotyczyć zabytków krzemienianych - odtupek z krzemienia pasiastego, który tutaj jest importem. Podczas gdy odtupek z krzemienia miejscowego zostanie uznany za typowo masowy. Dlatego ostatecznie kierownik Działu będzie weryfikował przyjmowany materiał pod kątem podziału na zabytek wydzielony czy masowy. Uznając tego typu zastrzeżenia można w większości przyjmowanego materiału wykopaliskowego określić jaki przedmiot stanowi zabytek wydzielony.

Zabytek wydzielony powinien się charakteryzować przynajmniej jedną z wymienionych cech:

- w przypadku naczyń glinianych - stan zachowania pozwalający ustalić całą formę lub jej istotną część dającą możliwość ustalenia typu czy rodzaju naczynia;
- wszystkie całe narzędzia lub fragmenty narzędzi kamiennych, pozwalających określić funkcje lub przynajmniej ich przybliżony kształt;
- wszystkie narzędzia krzemienne lub półwytwory spełniające funkcję narzędzi np. wkładka krzemieniana do sierpa z charakterystycznym wyświeceniem;
- makrolityczne wióry z wszystkich rodzajów krzemieni;
- odpady i odtupki z importowanych kopalnych krzemieni;
- narzędzia kościane lub ich fragmenty ze względu na wyjątkową rzadkość tej kategorii
- zabytków z epoki kamienia;
- narzędzia lub fragmenty zabytków z miedzi lub brązu z uwagi na wyjątkową rzadkość tej kategorii o ile wiemy z kontekstu odkrycia iż możemy je wiązać z eneolitem lub wczesną epoką brązu.

Poza tym wszystkie zabytki, które z różnych względów mają:

- dużą wartość naukową;
- znaczną wartość materialną (potencjalnie wysoka wartość surowca, wartość kolekcjonerska);
- znaczną ekspozycyjność wynikająca z istotnych walorów artystycznych lub dużego stopnia zachowania.

23. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych.
24. Przedmioty masowe to takie, które nie posiadają żadnej z wymienionych w punkcie 2.2 cech, m.in.: nie podatne do wyklejenia fragmenty ceramiki, a dodatkowo mogące cechować się niewielką trwałością, nie gwarantującą, mimo konserwacji, dłuższego przetrwania w warunkach magazynowych.
25. Próbki wydzielone to próbki, o których wyróżnieniu zdecydowały względy naukowe wysunięte przez badacza- specjalistę.

3. Sposób pakowania materiałów

- 3.1. Poszczególne pozycje katalogowe powinny być pakowane oddzielnie do strunowych worków polietylenowych w sposób umożliwiający ich zamknięcie. Worki powinny zawierać odpowiednie metryczki ustalone według wzoru obowiązującego w MAG.

32. Zabytki szczególnie wartościowe i narażone na uszkodzenie (zabytki metalowe, bursztynowe, ceramika po rekonstrukcji, importy itp.) powinny być dodatkowo pakowane w sposób zapewniający ich szczególną ochronę. Powinny być one umieszczone w sztywnym opakowaniu odpowiedniej wielkości, na miękkim podłożu oraz przykryte - zabezpieczone przed przesuwaniami się w opakowaniu (najlepsze ręczniki papierowe z naturalnych surowców).
33. Poszczególne grupy surowcowe oraz kategorie zabytków muszą być pakowane w osobnych opakowaniach. Np. ceramika, wytwory kamienne i krzemienne, kościane, metalowe itp., zabytki masowe i wydzielone.
34. Materiał zabytkowy przekazywany do magazynu, powinien być pakowany w zbiorczych kartonach różnej wielkości w zależności od wielkości danej jednostki, wydzielonej w trakcie badań archeologicznych. (Obiekt, warstwa lub wykop.) Jednakże w ramach tych podziałów zabytki wydzielone i masowe powinny być pakowane w osobnych kartonach.
35. W przypadku małej ilości materiału archeologicznego z badań, poszczególne kategorie i grupy surowcowe zabytków mogą być grupowane w zbiorczych pudełkach lub workach strunowych.

4. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020 z dnia 2 marca 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do Działu Epoki Kamienia i Wczesnej Epoki Brązu w następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIZ.
- Plik Katalogu Zabytków j.w. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych - wypełnione z obligatoryjnym wizerunkiem fotograficznym. Rysunek zabytku może pełnić rolę uzupełniającą.
- Zabytki wydzielone w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.

Załącznik 6b - do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Działu Wczesnej Epoki Żelaza MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Działu Wczesnej Epoki Żelaza (WEŻ) MAG powinny być przekazywane wszystkie materiały archeologiczne pochodzące z terenu województwa pomorskiego, mieszczące się chronologicznie w okresie od środkowej i późnej epoki brązu po wczesny i środkowy okres lateński, odkryte w trakcie badań Muzeum Archeologicznego (dalej MAG) oraz innych instytucji, które uzyskały zgodę MAG na przejęcie wydobytych materiałów.

2. Kategorie zabytków

2.1. Do Działu Wczesnej Epoki Żelaza przyjmowane są materiały archeologiczne mające charakter zabytków wydzielonych oraz materiałów masowych, a także wydzielone próbki związane z materiałami datowanymi na okres od środkowej i późnej epoki brązu po wczesny i środkowy okres lateński.

2.2. Termin „zabytek wydzielony” stosowany w Katalogu Zabytków należy rozumieć jako zabytek archeologiczny cechujący się przynajmniej jednym z wymienionych warunków:

- istotna wartość naukowa lub historyczna (np. fragment unikalnego wyrobu importowanego)
- znaczna wartość materialna (potencjalnie wysoka wartość surowca, wartość kolekcjonerska)
- znaczna ekspozycyjność wynikająca z istotnych walorów artystycznych lub dużego stopnia zachowania

Wśród zabytków przechowywanych w magazynie WEŻ jako zabytki wydzielone są uznawane:

- wszystkie przedmioty metalowe - całe lub ich fragmenty, wykonane z brązu i szlachetnych kruszców, z wyjątkiem destruktywów,
- w większości wypadków przedmioty żelazne zachowane w całości lub w większej części, pomimo złego stanu zachowania, z wyjątkiem destruktywów,
- przedmioty ze szkła, bursztynu, poroża, kości, muszli (np. muszle Kauri), kamienia, całe lub ich fragmenty z wyjątkiem destruktywów,
- drobne wyroby gliniane lub ich fragmenty, takie jak przęśliki, ciężarki tkackie itp. - poza destruktywami,
- całe naczynia gliniane, a także ich fragmenty w przypadku znacznego stopnia zachowania (minimum 30% naczynia zachowanego w jednej części lub jako suma fragmentów przed konserwacją) oraz uznania istotnej wartości naukowo-poznawczej.

Jako destruktyw określa się przedmiot trwale uszkodzony, którego stan zachowania nie pozwala na zidentyfikowanie lub określenie jakiego przedmiotu część stanowi oraz niewielkie fragmenty przedmiotów identyfikowalnych, których stan zachowania jest na tyle zły, że w każdej chwili mogą ulec całkowitemu zniszczeniu.

2.3. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych.

2.4. Przedmioty masowe to takie, które nie posiadają żadnej z powyższych cech, m.in.: nie zdatne do wyklejenia fragmenty ceramiki, destrukty, małe fragmenty nieokreślonych przedmiotów żelaznych i inne, dodatkowo mogące cechować się niewielką trwałością.

2.5. Próbki wydzielone to próbki, o których wyróżnieniu zdecydowały względy naukowe wysunięte przez badacza-pecjalistę.

3. Sposób pakowania materiałów

3.1. Materiał przyjmowany do Działu powinien być umieszczony w tekturowych kartonach zbiorczych, wymiary kartonów mogą być różne, jednakże powinny to być opakowania nowe, czyste i stabilne - dość mocne, by nie ulec łatwo uszkodzeniu oraz z odpowiednio dobraną pokrywką.

3.2. Każda pozycja katalogowa materiału archeologicznego powinna być zapakowana osobno.

- 3.3. Zabytki wydzielone powinny być umieszczone w sztywnych kartonikach z pokrywkami o dostosowanych rozmiarach, a dodatkowo - w woreczkach strunowych odpowiedniej wielkości. Na kartonikach - przyklejone metryczki oraz luźne metryczki w środku, w woreczkach.
- 3.4. Zabytki masowe i próbki powinny być pakowane do strunowych worków polietylenowych w sposób umożliwiający ich zamknięcie, z załączonymi metryczkami; worki - zbiorczo w kartonach.
- 3.5. Zabytki lub grupy zabytków szczególnie narażone na uszkodzenie (np. kolie, delikatne ozdoby metalowe i szklane, ceramika po rekonstrukcji) muszą być pakowane w sposób zapewniający ich szczególną ochronę. Powinny być one umieszczone w sztywnym opakowaniu odpowiedniej wielkości, na miękkim podłożu oraz przykryte - zabezpieczone przed przesuwaniem się w opakowaniu (najlepsze ręczniki papierowe z naturalnych surowców).
- 3.6. Przekazywany materiał pakowany jest w kartonach zbiorczych, w porządku wybranym i przygotowanym przez kierownika badań (np. kolejnymi jednostkami eksploracyjnymi, wykopami, parcelami, warstwami, obiektami, kolejnymi numerami katalogowymi itp.) przy zachowaniu podziału materiału na pojemniki różnicowane pod względem:
 - kategorii zabytków (w osobnych pojemnikach zabytki wydzielone, materiały masowe i próbki),
 - surowcowym, uwzględniającym odrębne pakowanie różnych grup materiału, czyli ceramiki, metali, kości/poroża i innych oraz próbek (nie dotyczy zabytków złożonych surowcowo np. popielnica gliniana z kolczykami metalowymi w których tkwią paciorki wykonane ze szkła).
- 3.7. W przypadku małej ilości materiału archeologicznego z badań, poszczególne kategorie i grupy surowcowe zabytków mogą być rozdzielone w mniejszych pojemnikach (pudełkach/workach) w jednym zbiorczym kartonie.
- 3.8. Zabytki unikalne oraz szczególnie cenne powinny być przekazane indywidualnie z przeznaczeniem do złożenia w sejfie magazynowym.

4. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020 z dnia 2 marca 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do Działu Wczesnej Epoki Żelaza w następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIŻ.
- Plik Katalogu Zabytków j.w. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych - wypełnione z obligatoryjnym wizerunkiem fotograficznym. Rysunek zabytku może pełnić rolę uzupełniającą.
- Zabytki wydzielone w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.

Załącznik 6c - do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Działu Okresu Wpływów Rzymskich MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Działu Okresu Wpływów Rzymskich (OWR) MAG mogą być przekazane wszystkie materiały archeologiczne datowane na młodszy okres przedrzymski, okres wpływów rzymskich i okres wędrówek ludów, pochodzące z terenu całego województwa pomorskiego, odkryte podczas badań prowadzonych przez MAG lub innych wykonawców a także podczas odkryć przypadkowych lub przekazywane jako dar.

2. Kategorie zabytków

2.1. Do Działu OWR przejmowane są materiały archeologiczne mające charakter zabytków wydzielonych oraz materiałów masowych, a także wydzielone próbki związane z materiałami datowanymi na okres rzymski.

2.2. Termin „zabytek wydzielony” stosowany w Katalogu Zabytków należy rozumieć jako zabytek archeologiczny cechujący się przynajmniej jednym z wymienionych warunków:

- istotna wartość naukowa lub historyczna (np. fragment unikalnego wyrobu importowanego),
- znaczna wartość materialna (potencjalnie wysoka wartość surowca, wartość kolekcjonerska),
- znaczna ekspozycyjność wynikająca z istotnych walorów artystycznych lub dużego stopnia zachowania.

Wśród zabytków przechowywanych w magazynie Działu OWR jako zabytki wydzielone są uznawane:

- wszystkie przedmioty metalowe, wykonane z brązu i szlachetnych kruszców, z wyjątkiem destruktywów,
- w większości wypadków przedmioty żelazne zachowane w całości lub w większej części, pomimo, że są często źle zachowane,
- przedmioty ze szkła, bursztynu, poroża i kości,
- drobne wyroby gliniane takie jak przęśliki, ciężarki tkackie - poza destruktywami,
- całe naczynia gliniane, a także ich fragmenty w przypadku znacznego stopnia zachowania (minimum 30% naczynia zachowanego w jednej części lub jako suma fragmentów przed konserwacją) oraz uznania istotnej wartości naukowo-poznawczej.

2.3. Jako destruktyw określa się przedmiot trwale uszkodzony, którego stan zachowania nie pozwala na zidentyfikowanie lub określenie jakiego przedmiotu część stanowi oraz przedmioty lub fragmenty przedmiotów identyfikowalnych, których stan zachowania jest na tyle zły, że w każdej chwili mogą ulec całkowitemu zniszczeniu.

2.4. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych.

2.5. Przedmioty masowe to takie, które nie posiadają żadnej z powyższych cech, m.in.: niezdatne do wyklejenia fragmenty ceramiki, fragmenty i ułamki przedmiotów metalowych oraz szkła, tkanin, skóry i inne, które mogą cechować się niewielką trwałością, nie gwarantującą, mimo konserwacji, dłuższego przetrwania w warunkach magazynowych.

2.6. Kierownik Działu OWR powinien móc zaopiniować poprawność podziału zabytków na kategorie, wydzielone i masowe przed ostatecznym zamknięciem przygotowywanego katalogu zabytków i w szczególnych przypadkach zaproponować ich zmianę.

2.7. Próbki wydzielone to próbki, o których wyróżnieniu zdecydowały względy naukowe wysunięte przez badacza-specjalistę.

3. Konserwacja

3.1. Zabytki wydzielone wykonane z żelaza, brązu, metali szlachetnych, szkła, bursztynu, poroża i kości, przed przekazaniem do Działu OWR powinny być poddane pełnej, profesjonalnej konserwacji.

3.2. Przed wykonaniem konserwacji należy uzgodnić z kierownikiem Działu OWR zakres prac konserwatorskich niezbędnych dla konkretnych przedmiotów.

4. Sposób pakowania materiałów

4.1. Materiał przyjmowany do magazynu Działu OWR powinien być umieszczony w tekturowych kartonach zbiorczych, wymiary kartonów mogą być różne, jednakże powinny to być opakowania nowe, czyste i stabilne – dość mocne, by nie ulec łatwo uszkodzeniu oraz z odpowiednio dobraną pokrywką.

4.2. Każda pozycja katalogowa materiału archeologicznego powinna być zapakowana osobno.

4.3. Zabytki wydzielone powinny być umieszczone w sztywnych kartonikach z pokrywkami o dostosowanych rozmiarach, a dodatkowo - w woreczkach strunowych odpowiedniej wielkości. Na kartonikach – przyklejone metryczki oraz luźne metryczki w środku, w woreczkach.

4.4. Zabytki masowe i próbki powinny być pakowane do strunowych worków polietylenowych w sposób umożliwiający ich zamknięcie, z załączonymi metryczkami; worki - zbiorczo w kartonach.

4.5. Zabytki lub grupy zabytków szczególnie narażone na uszkodzenie (np. kolie, delikatne ozdoby metalowe i szklane, ceramika po rekonstrukcji) muszą być pakowane w sposób zapewniający ich szczególną ochronę. Powinny być one umieszczone w sztywnym opakowaniu, odpowiedniej wielkości, w miarę możliwości obojętnym chemicznie, na stabilnym podłożu oraz przykryte - zabezpieczone przed pnesowaniem się i urazami mechanicznymi w opakowaniu (najlepsza byłaby odpowiednio wycięta pianka o zwiększonej gęstości przeznaczona do pakowania delikatnych przedmiotów, dodatkowo wskazane zastosowanie papieru bezkwasowego).

4.6. Przekazywany materiał pakowany jest w kartonach zbiorczych, w porządku wybranym i przygotowanym przez kierownika badań (np. kolejnymi jednostkami eksploracyjnymi, wykopami, parcelami, warstwami, obiektami, kolejnymi numerami katalogowymi itp.) przy zachowaniu podziału materiału na pojemniki różnicowane pod względem:

- kategorii zabytków (w osobnych pojemnikach zabytki wydzielone, materiały masowe i próbki)
- surowcowym, uwzględniającym odrębne pakowanie różnych grup materiału, czyli ceramiki, metal czy próbek.

5. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020 z dnia 2 marca 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do Działu Okresu Wpływów Rzymskich w następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIZ.
- Plik Katalogu Zabytków j.w. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych – wypełnione z obligatoryjnym wizerunkiem fotograficznym. Rysunek zabytku może pełnić rolę uzupełniającą. Zdjęcia wszystkich zabytków wydzielonych powinny być dostarczone na nośniku elektronicznym.
- Zabytki wydzielone w odpowiednich opakowaniach (por. pkt. 4.5), ze zgodnymi ze wzorem metryczkami.
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.

Załącznik 6d - do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Działu Średniowiecza i Czasów Nowożytnych MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Działu Średniowiecza i Czasów Nowożytnych (ŚR) MAG powinny być przekazane wszystkie materiały archeologiczne pochodzące z obszaru województwa pomorskiego, mieszczące się chronologicznie w okresie od wczesnego średniowiecza do czasów współczesnych, odkryte w trakcie badań Muzeum Archeologicznego (dalej MAG) oraz innych instytucji, które uzyskały zgodę MAG na przejęcie wydobytych materiałów.

2. Kategorie zabytków

- 2.1. Do Działu Średniowiecza i Czasów Nowożytnych przejmowane są materiały archeologiczne mające charakter zabytków wydzielonych, materiałów masowych oraz wydzielone próbki organiczne i nieorganiczne.
- 2.2. Pod terminem **„zabytek wydzielony”** należy rozumieć zabytek archeologiczny cechujący się: istotną wartością naukową lub historyczną bez względu na stopień zachowania (np. fragment unikalnego wyrobu importowanego),
 - znaczną wartością materialną (surowcową, kolekcjonerską),
 - ekspozycyjnością (wynikającą) z istotnych walorów artystycznych lub dużego stopnia zachowania).

Dla pospolitych zabytków ceramicznych, szklanych, metalowych, drewnianych lub skórzanych (masowo występujących na grodziskach, osadach wiejskich i ośrodkach miejskich), jako kryterium wyróżnienia zabytku wydzielonego przyjmuje się minimum 50% zachowania występującego w jednej części lub jako suma fragmentów przed konserwacją - wyklejeniem.

- 2.3. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych. Jednakże wskazana jest weryfikacja przyjmowanego materiału pod kątem podziału na zabytki wydzielone i masowe przez pracownika Działu ŚR.
- 2.4. Pod terminem **„zabytek masowy”** należy rozumieć zabytek archeologiczny nie posiadający żadnej z wyżej wymienionych cech, nie nadający się do wyklejenia w wyżej wymienionym stopniu, cechujący się niewielką trwałością nie gwarantującą mimo konserwacji dłuższego przetrwania w warunkach magazynowych (będą to np. rozdrobnione fragmenty ceramiki naczyniowej, budowlanej, niewielkie fragmenty przedmiotów z drewna, szkła, skóry, metalu, tkanin, gwoździe i inne).
- 2.5. Pod terminem **„próbki wydzielone”** należy rozumieć próbki, o których wyróżnieniu zdecydowały względy naukowe wysunięte przez badacza-specjalistę.

3. Sposób pakowania materiałów

- 3.1. Materiał przyjmowany do magazynu Działu ŚR powinien być umieszczony w standardowych pojemnikach z tektury falistej o wymiarach zewnętrznych 550 x 400 x 145mm, wykonanych wg szablonu dostępnego w Dziale Zbiorów Gdańskich.
- 3.2. Poszczególne pozycje katalogowe powinny być pakowane do strunowych worków polietylenowych w następujący sposób:

- zabytek w zamkniętym szczelnie worku plus metryczka w osobnym zamkniętym szczelnie woreczku włożone razem do wspólnego worka polietylenowego posiadającego białe pole do opisu zawartości, na którym należy wodoodpornym pisakiem nanieść numer SAZ. i numer katalogowy.
- 3.3. Zabytki lub grupy zabytków szczególnie narażone na uszkodzenie (np. szklane, ceramika po rekonstrukcji) muszą być pakowane w sposób zapewniający ich ochronę , w dodatkowych , odpow iedniej wielkości opakowaniach sztywnych.
- 3.4. Przekazywany materiał pakowany powinien być w standardowych pojemnikach w porządku wybranym i przygotowanym przez kierownika badań (np. kolejnymi jednostkami eksploracyjnymi, wykopami, parcelami, warstwami, obiektami, kolejnymi numerami katalogowymi itp.) przy zachowaniu podziału materiału na pojemniki zróżnicowane pod względem:
- kategorii zabytków (w osobnych pojemnikach zabytki wydzielone, materiały masowe, próbki),
 - surowcowym, uwzględniającym odrębne pakowanie różnych grup materiału (ceramika naczyniowa ceramika budowlana , szkło, skóry, tkaniny, drewno, wyroby z kości i poroża, metale).
- 3.5. W przypadku małej ilości materiału archeologicznego z badań, poszczególne kategorie i grupy surowcowe zabytków mogą być rozdzielone w zbiorczych workach strunowych.
- 3.6. Zabytki unikalne oraz szczególnie cenne powinny być przekazane indywidualnie z przeznaczeniem do złożenia w sejfie magazynowym.
- 3.7. Waga poszczególnych pojemników magazynowych wypełnionych materiałem zabytkowym nie powinna przekraczać 15 kg.
- 3.8. Wszystkie zabytki przekazywane do magazynu Działu ŚR muszą być trwale opisane tuszem, w miejscu nie zakłócającym wizerunku zabytku. W przypadku zabytków od 1 do 25 sztuk opis na 100 % zabytków. W przypadku inwentarzy przekraczających 25 sztuk, materiał powinien być opisany co najmniej na 30 % zabytków.
- 3.9. Wszystkie przekazywane materiały powinny być zważone a ich waga powinna być umieszczona w katalogu zabytków. Waga zabytków musi być wykonana bez opakowania i metryczki.

4. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020 z dnia 2 marca 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do magazynu Działu Średniowiecza i Czasów Nowożytnych w następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIZ.
- Plik Katalogu Zabytków, jw. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych - wypełnione, z wymiarowaną fotografią aktualnego stanu zabytku, wszystkie fotografie wykonane na jednolitym tle i z jednolitą dla wszystkich zdjęć miarą (z dołączonym rysunkiem o ile został wykonany).
- Zabytki wydzielone w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami.
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami.

Załącznik 6e - do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Działu Zbiorów Gdańskich MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Działu Zbiorów Gdańskich (GD) MAG powinny być przekazane wszystkie materiały archeologiczne pochodzące z obszaru historycznego Śródmieścia Gdańska ograniczonego linią nowożytnych fortyfikacji miejskich (Tekę SAZ Nr 255), mieszczące się chronologicznie w okresie od wczesnego średniowiecza do czasów współczesnych, odkryte w trakcie badań Muzeum Archeologicznego w Gdańsku (dalej MAG) oraz innych instytucji, które uzyskały zgodę MAG na przejście wydobytych materiałów.

2. Kategorie zabytków

2.1. Do Działu Zbiorów Gdańskich przejmowane są materiały archeologiczne mające charakter zabytków wydzielonych oraz materiałów masowych a także wydzielone próbki organiczne i nieorganiczne.

2.2. Termin „zabytek wydzielony” stosowany w Katalogu Zabytków należy rozumieć jako zabytek archeologiczny cechujący się przynajmniej jednym z wymienionych warunków:

- istotna wartość naukowa lub historyczna (np. fragment unikalnego wyrobu importowanego np. wczesnośredniowiecznych naczyń szklawionych i kamionkowych, późnośredniowiecznych naczyń typu Lusterware),
- znaczna wartość materialna (potencjalnie wysoka wartość surowca, wartość kolekcjonerska)
- znaczna ekspozycyjność wynikająca z istotnych walorów artystycznych lub dużego stopnia zachowania.

Dla pospolitych zabytków, w tym także kafli, naczyń ceramicznych i szklanych jako kryterium wyróżnienia zabytku wydzielonego przyjmuje się minimum 30% zachowania dla zabytku wczesnośredniowiecznego i minimum 40% zachowania dla zabytku młodszego - występującego w jednej części lecz także jako suma fragmentów przed konserwacją - wyklejeniem. Określenie stopnia zachowania zabytku powinno być oznaczane w stosunku do całego przedmiotu (np. zamek skrzyni), a jeśli stan rozpoznania zabytku na to pozwala, w stosunku do występującego samodzielnie elementu większej całości (np. mechanizm zamka skrzyni, ramię świecznika itp.).

Dla pospolitych wyrobów późnośredniowiecznych i nowożytnych ze skóry (fragmenty obuwia - przyszwyy, podeszwy) lub z drewna (fragmenty klepek i den naczyń drewnianych) stopień zachowania elementów zabytków, decydujący o ich wydzieleniu może być jeszcze wyższy i wynosić 70-80%.

Jako zabytki wydzielone bez względu na stan zachowania (z wyjątkiem destruktywów) traktuje się drobne wyroby ceramiczne (prześliki, ciężarki, figurki, formy ceramiczne itp.), szklane, bursztynowe (paciorki, pierścionki), kościane/rogowe/drewniane (grzebień, kości do gry, pionki, instrumenty, aplikacje itp.), zabytki metalowe - ozdoby stroju (aplikacje, sprzączki, okucia, biżuteria itd.), elementy uzbrojenia (groty, fragmenty broni siecznej i palnej, fragmenty kolczug, pancerzy itp.), elementy metalowej zastawy kuchennej lub stołowej (łyżki, widelce, talerze, misy, dzbany, kotły, szpunty do beczek itp.), zabytki związane z handlem (żetony, plomby, odważniki, wagi itp.), zabawki. Elementy metalowego osprzętu (kłodki, zamki, świeczniki, zawiasy, okucia, klamerki skutnicze), noże, narzędzia (siekiery, topory, łopaty, świdry, bosaki, widły, pily itp.) powinny być traktowane zasadniczo jako zabytki wydzielone, chyba że nie pozwala na to ich niewielki lub zły stan zachowania grożącej destrukcją.

Jako destruktyw określa się przedmiot trwałe uszkodzony, którego stan zachowania nie pozwala na zidentyfikowanie lub określenie jakiego przedmiotu część stanowi oraz niewielkie fragmenty przedmiotów identyfikowalnych, których stan zachowania jest na tyle zły, że w każdej chwili mogą ulec całkowitemu zniszczeniu.

2.3. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych

2.4. Przedmioty masowe to takie, które nie posiadają żadnej z powyższych cech, m.in.: nie podatne do wyklejenia fragmenty ceramiki, drewna, szkła, tkanin, skóry, gwoździ, nieokreślone fragmenty przedmiotów metalowych i inne, a dodatkowo destrukty mogące cechować się niewielką trwałością, nie gwarantującą, mimo konserwacji, dłuższego przetrwania w warunkach magazynowych.

2.5. Próbki wydzielone to próbki, o których wyróżnieniu zdecydowały względy naukowe wysunięte przez badacza- specjalistę.

3. Sposób pakowania materiałów

- 3.1. Materiał przyjmowany do Magazynu Działu GD powinien być umieszczony w standardowych pojemnikach z tektury falistej o wymiarach zewnętrznych 550 x 400 x 145mm, wykonanych wg szablonu dostępnego w Pracowni Zbiorów Gdańskich.
- 3.2. Poszczególne pozycje katalogowe powinny być pakowane do strunowych worków polietylenowych w sposób umożliwiający ich zamknięcie. Worki powinny zawierać białe pola do opisu zawartości, na których należy umieścić połowy numer SAZ i numer katalogowy, wykonane wodoodpornym pisakiem.
- 3.3. Zabytki lub grupy zabytków szczególnie narażone na uszkodzenie (np. szklane, ceramika po rekonstrukcji) muszą być pakowane w sposób zapewniający ich ochronę, w dodatkowych, odpowiedniej wielkości zamykanych opakowaniach sztywnych, na których, podobnie jak na workach, umieszcza się połowy numer SAZ i numer katalogowy zabytku znajdującego się środkiem.
- 3.4. Przekazywany materiał pakowany jest w standardowych pojemnikach w porządku wybranym i przygotowanym przez kierownika badań (np. kolejnymi jednostkami eksploracyjnymi, wykopami, parcelami, warstwami, obiektami, kolejnymi numerami katalogowymi itp.) przy zachowaniu podziału materiału na pojemniki różnicowane pod względem:
 - kategorii zabytków (w osobnych pojemnikach zabytki wydzielone, materiały masowe i próbki)
 - surowcowym, uwzględniającym odrębne pakowanie różnych grup materiału:
 - ✓ ceramika naczyniowa,
 - ✓ ceramika budowlana (kafle, płytki, kształtki itp.),
 - ✓ szkło,
 - ✓ skóry,
 - ✓ tkaniny,
 - ✓ drewno,
 - ✓ wyroby z kości i poroża,
 - ✓ metale,
 - ✓ próby biologiczne.
- 3.5. W przypadku małej ilości materiału archeologicznego z badań, poszczególne kategorie grupy i surowcowe zabytków mogą być rozdzielone w zbiorczych workach strunowych.
- 3.6. Zabytki unikalne oraz szczególnie cenne powinny być przekazane indywidualnie z przeznaczeniem do złożenia w sejfie magazynowym.
- 3.7. Waga poszczególnych pojemników magazynowych wypełnionych materiałem zabytkowym nie powinna przekraczać 15 kg.

4. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie z zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020 z dnia 2 marca 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do Działu Zbiorów Gdańskich w następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIZ.
- Plik Katalogu Zabytków j.w. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych - wypełnione, z wymiarowaną dokumentacją fotograficzną aktualnego stanu zabytku.
- Zabytki wydzielone w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.

Załącznik 6f - do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Gabinetu Numizmatycznego MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Gabinetu Numizmatycznego (GN) MAG powinny być przekazane wszystkie zabytki numizmatyczne niezależnie od chronologii czy terenu pozyskania odkryte w trakcie badań Muzeum Archeologicznego w Gdańsku (dalej MAG) oraz innych instytucji, które uzyskały zgodę MAG na przejęcie wydobytych materiałów.

2. Kategorie zabytków

2.1. Do Gabinetu Numizmatycznego MAG przejmowane są materiały archeologiczne mające <https://www.msn.com/pl-pl/feed> charakter zabytków wydzielonych oraz masowych.

2.2. Termin numizmatyczny „zabytek wydzielony” stosowany w Katalogu Zabytków należy rozumieć jako zabytek należący do grupy numizmatów, do których zaliczamy: monety, w tym również wybite jednostronnie w formie brakteatów, monety zastępcze, liczmany, szalki, odważniki i wagi do monet złotych, medale, tłoki mennicze, krążki blachy stanowiące imitacje liczmanów, oraz wszelkie przedmioty „monetopodobne.”

2.3. Przedmioty masowe to - monety nowożytnie (od XIX wieku), wykonane z aluminium, miedzioniklu, cynku itp., bardzo popularne lub przedmioty w bardzo złym stanie zachowania (przetarte, we fragmentach), niezależnie od surowca.

2.4. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych.

3. Sposób pakowania materiałów

3.1. Materiał przyjmowany do Magazynu Gabinetu Numizmatycznego powinien być umieszczony w woreczkach strunowych o wymiarach 60 x 95 mm, opisanych numerem SAZ i numerem katalogowym, wykonanym wodoodpornym pisakiem. Każda pozycja katalogowa numizmatów powinna być wyposażona w metryczkę zgodną ze wzorem MAG. Każdy zabytek pakowany jest osobno, niezależnie od faktu iż został znaleziony w skarbie.

3.2. Zabytki szczególnie narażone na uszkodzenie (np. brakteaty) muszą być pakowane w sposób zapewniający ich ochronę, w dodatkowych, odpowiedniej wielkości opakowaniach sztywnych lub ze sztywną wkładką.

3.3. Przekazywany materiał pakowany jest z zachowaniem podziału materiału na zabytki wydzielone i masowe.

3.4. Zabytki unikalne oraz szczególnie cenne powinny być przekazane indywidualnie z przeznaczeniem do złożenia w sejfie magazynowym.

4. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020 z dnia 2 marca 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do Gabinetu Numizmatycznego w następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIŻ.
- Plik Katalogu Zabytków j.w. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych - wypełnione, z wymiarowaną dokumentacją fotograficzną aktualnego stanu zabytku (awers i rewers).
- Zabytki wydzielone w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem zabytków pozamonetarnych (szalki wag itp.).
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem zabytków pozamonetarnych.

Załącznik 6g- do Zasad przygotowania oraz przekazywania materiałów archeologicznych do działów merytorycznych Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, w celu włączenia materiałów do zbiorów Muzeum Archeologicznego w Gdańsku

Wytyczne w sprawie zasad przekazywania materiałów archeologicznych do Pracowni Kultur Pozaeuropejskich MAG

1. Zakres terytorialny i chronologiczny

Do Pracowni Kultur Pozaeuropejskich (E) MAG powinny być przekazane wszystkie materiały archeologiczne oraz etnograficzne pochodzące spoza Europy, mieszczące się chronologicznie w okresie od paleolitu do czasów współczesnych, odkryte w trakcie pozaeuropejskich badań Muzeum Archeologicznego w Gdańsku (dalej MAG) oraz pochodzące z darów i zakupów.

2. Kategorie zabytków

2.1. Do Pracowni Kultur Pozaeuropejskich przyjmowane są materiały archeologiczne i etnograficzne mające charakter zabytków wydzielonych oraz materiałów masowych a także wydzielone próbki organiczne i nieorganiczne.

2.2. Termin „zabytek wydzielony” stosowany w Katalogu Zabytków należy rozumieć jako zabytek archeologiczny lub etnograficzny cechujący się przynajmniej jednym z wymienionych warunków:

- istotna wartość naukowa lub historyczna (np. fragment unikalnego wyrobu importowanego)
- znaczna wartość materialna (potencjalnie wysoka wartość surowca, wartość kolekcjonerska)
- znaczna ekspozycyjność wynikająca z istotnych walorów artystycznych lub dużego stopnia zachowania.

Dla pospolitych zabytków, w tym także zabytków ceramicznych i szklanych jako kryterium wyróżnienia zabytku wydzielonego przyjmuje się minimum 30% zachowania dla zabytków archeologicznych datowanych od okresu kamienia po koniec XIX w. i minimum 90 % zachowania dla młodszych eksponatów etnograficznych - występujących w jednej części lecz także jako suma fragmentów przed konserwacją - wyklejeniem.

2.3. Kierownik badań lub osoba odpowiedzialna za wykonanie Katalogu Zabytków, w szczególnych sytuacjach może poszerzyć kryteria wyróżniania zabytków wydzielonych.

2.4. Przedmioty masowe to takie, które nie posiadają żadnej z powyższych cech, m.in.: nie zdatne do wyklejenia fragmenty ceramiki, drewna, szkła, tkanin, skóry, nieokreślone fragmenty przedmiotów metalowych i inne, a dodatkowo mogące cechować się niewielką trwałością, nie gwarantującą, mimo konserwacji, dłuższego przetrwania w warunkach magazynowych.

2.5. Próbki wydzielone to próbki, o których wyróżnieniu zdecydowały względy naukowe wysunięte przez badacza- specjalistę.

3. Sposób pakowania materiałów

3.1. Materiał przyjmowany do Magazynu Pracowni E powinien być umieszczony w standartowych pojemnikach z tektury falistej o wymiarach zewnętrznych 550 x 400 x 145mm, wykonanych wg szablonu dostępnego w Dziale Zbiorów Gdańskich.

3.2. Poszczególne pozycje katalogowe powinny być pakowane do strunowych worków polietylenowych w sposób umożliwiający ich zamknięcie. Worki powinny zawierać białe pola do opisu zawartości, na których należy umieścić połowy numer SAZ i numer katalogowy, wykonane wodoodpornym pisakiem.

3.3. Zabytki lub grupy zabytków szczególnie narażone na uszkodzenie (np. szklane, ceramika po rekonstrukcji) muszą być pakowane w sposób zapewniający ich ochronę, w dodatkowych, odpowiedniej wielkości opakowaniach sztywnych.

3.4. Przekazywany materiał pakowany jest w standardowych pojemnikach w porządku wybranym i przygotowanym przez kierownika badań (np. kolejnymi jednostkami eksploracyjnymi, wykopami, warstwami, obiektami, kolejnymi numerami katalogowymi itp.) przy zachowaniu podziału materiału na pojemniki zróżnicowane pod względem:

- kategorii zabytków (w osobnych pojemnikach zabytki wydzielone, materiały masowe i próbki).
- surowcowym, uwzględniającym odrębne pakowanie różnych grup materiału:
 - ✓ ceramika naczyniowa,
 - ✓ ceramika budowlana (płytki, kształtki itp.),
 - ✓ szkło,
 - ✓ skóry,

- ✓ tkaniny,
- ✓ drewno,
- ✓ wyroby z kości i poroża,
- ✓ metale,
- ✓ próby biologiczne.

3.5. W przypadku małej ilości materiału archeologicznego z badań, poszczególne kategorie i grupy surowcowe zabytków mogą być rozdzielone w zbiorczych workach strunowych.

3.6. Zabytki unikalne oraz szczególnie cenne powinny być przekazane indywidualnie z przeznaczeniem do złożenia w sejfie magazynowym.

4. Kolejność przekazywania materiału i dokumentacji katalogowej

Materiał archeologiczny i dokumentacja ewidencyjna przygotowane zgodnie z Zarządzeniem Dyrektora MAG nr 7/2020. z dnia 25 lutego 2020 roku oraz niniejszymi wytycznymi może być przekazany do Pracowni Kultur Pozaeuropejskich następującej kolejności:

- Wydruk Katalogu Zabytków - zgodny ze wzorem, potwierdzony przez GIZ.
- Plik Katalogu Zabytków j.w. w formacie MS Excel.
- Karty ewidencyjne zabytków wydzielonych - wypełnione, z wymiarowaną dokumentacją fotograficzną aktualnego stanu zabytku.
- Zabytki wydzielone w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.
- Zabytki masowe w opisanych workach strunowych, ze zgodnymi ze wzorem metryczkami oraz trwałym oznaczeniem.